

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121276567
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6121276567.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. ako členov senátu, v spore žalobcu: S. Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtina 48, 810 07 Bratislava, proti žalovanému: L. A., nar. XX. decembra XXXX, trvale bytom R. XXXX/XX, XXX XX P. P., o zaplatenie 864,20 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 7Csp/56/2021-102 zo dňa 13. decembra 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 7Csp/56/2021-102 zo dňa 13. decembra 2021 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) žalobu zamietol (prvá výroková veta) a žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal (druhá výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 864,20 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 864,20 Eur od 17.6.2018 do zaplatenia, z dôvodu neplnenia si povinností vyplývajúcich zo zmluvy o úvere uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu - OTP Banka Slovensko, a.s. a žalovaným dňa 9.3.2016. Nakoľko žalovaný poskytnutý úver riadne a včas nesplácal, právny predchodca žalobcu vyhlásil ku dňu 16.6.2018 predčasnú splatnosť úveru.

1.2 O nároku žalobcu rozhodol Okresný súd Banská Bystrica platobným rozkazom sp.zn. 32Up/278/2021, proti ktorému podal žalovaný odpor; nárok žalobcu neuznal, namietal predtlačенú formu úverovej zmluvy, obsah ktorej nemohol ovplyvniť, zmluvnú pokutu a ustanovenia, ktorými mal prehlásiť poskytnutie svojich osobných údajov považoval v zmysle odporu za neprijateľné zmluvné podmienky.

1.3 Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinami, na základe ktorých nepovažoval za sporné, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom OTP expres úvere, na základe ktorej poskytol veriteľ bezúčelový úver vo výške 995,- Eur dlžníkovi, ktorý sa ho zaviazal splácať v 96 mesačných splátkach po 14,07 Eur počnúc dňom 9.4.2016 a s poslednou splátkou splatnou dňa 9.3.2024.

1.4 Okresný súd ustálil, že dňa 6.4.2018 bola žalovanému doručovaná výzva predpokladaná ustanovením § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“); právny predchodca žalobcu následne doručoval žalovanému listinu označenú ako vyhlásenie úveru za predčasne splatný zo dňa 15.5.2018. K mimoriadnemu zosplateniu malo dôjsť k 10. dňu odo dňa

doručenia výzvy, z dôvodu neprevzatia zásielky v odbernej lehote bola táto vrátená odosielateľovi dňa 6.6.2018. Súd prvej inštancie zistil, že právny predchodca žalobcu pristúpil k okamžitému zosplatneniu pre splátku splatnú dňa 9.2.2018, s ktorou bol žalovaný ku dňu zosplatnenia v omeškaní viac ako tri mesiace. Aplikujúc ustanovenia § 54a, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka okresný súd konštatoval, že práve odo dňa splatnosti splátky, pre ktorú bol úver vyhlásený za predčasne splatný, začala právnomu predchodcovi žalobcu, resp. žalobcovi plynúť premlčacia doba na uplatnenie jeho práva, ktorá uplynula dňa 9.2.2021. Žalobca podal žalobu na súd až dňa 19.3.2021, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby, preto súd žalobu voči žalovanému v celom rozsahu zamietol.

1.5 O trovách konania rozhodol okresný súd v zmysle § 255 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“); v konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, avšak vzhľadom k tomu, že mu v konaní nevznikli žiadne preukázateľné výdavky, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie; navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že zaviazže žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 864,20 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 864,20 Eur od 17.6.2018 do zaplataenia. Uplatnil odvolací dôvod uvedený v ustanovení § 365 ods.1 písm. h) C.s.p., tvrdil tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 Žalobca tvrdil, že súd prvej inštancie síce správne zistil, že k zosplatneniu úveru došlo pre nezaplataenie splátky splatnej dňa 9.2.2018, nesprávne však vyhodnotil začiatok plynutia premlčacej doby predčasne zosplatneného dlhu, ktorá začala plynúť až uplynutím 3 mesiacov od zročnosti tej splátky, pre nezaplataenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru; tento záver vyplýva z uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 11Co/153/2019-126 a z názoru vyjadreného v zjednocujúcom stanovisku občiansko-právneho kolégia Krajského súdu v Košiciach, na ktoré v odvolaní poukázal. Premlčacia doba tak podľa názoru žalobcu začala plynúť najskôr od 10.5.2018.

2.2 V odvolaní poukázal aj na neplynutie lehôt upravené zákonom č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „zákon č. 62/2020 Z.z.“); konkrétne argumentoval ustanovením § 1 písm. a) a § 8 písm. a) tohto zákona, na základe ktorých konštatoval, že počítajúc 76 dní zákonného neplynutia lehôt by aj v prípade počiatku premlčania nároku od splátky splatnej dňa 9.2.2018 bola žaloba podaná v trojročnej premlčacej dobe.

3. Žalovaný k odvolaniu žalobcu nepodal žiadne relevantné vyjadrenie.

4. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p. zrušil a vec vrátil podľa § 391 ods. 1, 2 C.s.p. súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

5.1 Podľa § 1 písm.a) zákona č. 62/2020 Z.z., lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatnenie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú,

5.2 Podľa § 8 písm.a) zákona č. 62/2020 Z.z., lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatnenie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú,

6. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa návrhom podaným dňa 19.3.2021 domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 864,20 Eur s príslušenstvom; táto vznikla titulom zmluvy o úvere, povinnosti z ktorej si žalovaný riadne a včas neplnil, v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu, po predchádzajúcej výzve, pristúpil k vyhláseniu

mimoriadnej splatnosti úveru, a to pre splátku splatnú dňa 9.2.2018, ktorá bola v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka rozhodujúca pre začiatok plynutia premlčacej doby. Keďže žalobca uplatnil svoj nárok na súde až dňa 19.3.2021, a teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby, ktorá márne uplynula dňa 9.2.2021, súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol.

6.1 Okresný súd síce správne vyhodnotil, že od 9.2.2018, t.j. odo dňa splatnosti splátky, pre ktorú sa stal zročným celý dlh, začala právnomu predchodcovi žalobcu, resp. žalobcovi plynúť trojročná premlčacia lehota, správne aplikoval aj ustanovenia § 54a, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka, nezohľadnil však pri rozhodovaní právnu úpravu zákona č. 62/2020 Z.z. Práve týmto zákonom pritom boli prijaté mimoriadne opatrenia týkajúce sa neplynutia lehôt, resp. posunu konca lehôt stanovených právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, a to v dôsledku situácie vzniknutej a súvisiacej so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19.

7. Z ustanovenia § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z.z. vyplýva, že zákonom stanovené lehoty v súkromnoprávných vzťahoch (právnych vzťahoch vznikajúcich podľa predpisov súkromného práva; najmä Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka) na uplatnenie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu práva, odo dňa účinnosti tohto zákonného ustanovenia, t.j. od 19.1.2021 do 28.2.2021 neplynuli. Práve v tomto období, dňa 10.2.2021, by v zmysle ustanovenia § 101 v spojení s § 103 Občianskeho zákonníka došlo k premlčaniu nároku žalobcu vyplývajúceho zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V dôsledku právnej úpravy zákona č. 62/2020 Z.z. však došlo k dočasnému zastaveniu plynutia hmotnoprávných lehôt a ich následnému predĺženiu o dobu ich neplynutia; premlčacia doba tak v zmysle § 8 písm. a) tohto zákona 41 dní spočívala (19.1.2021-28.2.2021), opätovne začala plynúť dňa 1.3.2021 a márne by uplynula dňa 10.4.2021 (1.3.2021-10.4.2021 = 41 dní). Na základe uvedeného nebolo možné dospieť k inému záveru než tomu, že žalobca návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným súdu prvej inštancie dňa 19.3.2021, uplatnil svoje právo na súde včas, t.j. pred uplynutím trojročnej premlčacej doby.

7.1 S odvolacou argumentáciou žalobcu ohľadom sčítavania lehôt neplynúcich v zmysle § 1 písm. a) s lehotami spočívajúcimi podľa § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z.z., sa však odvolací súd nemohol stotožniť a v tejto súvislosti dodáva, že žalobcovi v období od 27.3.2020 do 30.4.2020, na ktoré obdobie sa vzťahuje práve ustanovenie § 1 písm. a), bezprostredne nehrozila ujma v podobe premlčania jeho práva; nemôže tak účelne tvrdiť, že premlčacia lehota sa mu predĺžila o celkom 76 dní, pretože k predĺženiu hmotnoprávnej lehoty dochádzalo len v prípade, že táto mala v tom-ktorom období (27.3.2020-30.4.2020 alebo 19.1.2021-28.2.2021) uplynúť.

8. Okresný súd sa v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nezaoberal vecnou argumentáciou žalobcu a najmä žalovaného v ním podanom odpore, v ktorom tento namietal existenciu neprijateľných zmluvných podmienok v úverovej zmluve. Odvolací súd na základe uvedeného rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods.1 písm. c) C.s.p. zrušil a podľa § 391 ods.1 C.s.p. vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8.1 Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď neaplikoval zákon č. 62/2020 Z.z. Na pojednávaní dňa 13.12.2021 síce formálne vykonal dokazovanie, avšak, z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že z vecného hľadiska hodnotil len otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Nie je ale zrejmé, aké skutočnosti zistil vo vzťahu k obrane žalovaného, či vykonal súdnu kontrolu neprijateľných zmluvných podmienok; nemožno tak dôvodne tvrdiť, že súd dal odpovede na všetky otázky nastolené stranami sporu v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, a to najmä v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia premlčania žalobcom uplatneného nároku. Z uvedeného dôvodu okresný súd po vrátení veci zopakuje dokazovanie v naznačenom smere, vyhodnotí obranu žalovaného a vo veci opätovne rozhodne; svoje rozhodnutie zároveň riadne odôvodní spôsobom uvedeným v ustanovení § 220 ods.2 C.s.p. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní rozhodne aj o trovách odvolacieho konania v novom rozhodnutí o veci (ň 396 ods.3 C.s.p.). Právnym názorom odvolacieho súdu je viazaný.

9. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods.2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).